

Od redakcji

As-salamu a`lejkum Szanowny Czytelniku
Oddajemy do Twoich rąk trzeci numer naszego biuletynu. Trudno zaiste po drugim numerze wyrokować o rozwoju tego pisma. Można to zrobić dopiero po roku wydania. Nie mniej mamy nadzieję, że pismo to będzie służyć zarówno muzułmanom, jak i tym wszystkim, których interesuje tradycja, kultura, historia i dzień dzisiejszy Muzułmańskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Wnowej sytuacji gospodarki rynkowej, zmian cywilizacyjnych i przemian kultury Tatarzy muzułmanie powinni się odnaleźć. Minał już czas tradycyjnie pojmowanego folkloru mniejszości religijnej. Żyjemy w świecie wypaczonych wartości, upadku moralnego i duchowego. Wielu ludzi zabiega wyłącznie o sprawy materialne. Są przekonani, iż źródłem szczęścia jest posiadanie dóbr i pogoń za przyjemnościami. Osoby takie tkwią w mroku duchowym, gdyż w swych poczynaniach nie mają żadnego światła przewodniego, nie wiedzą dokąd zmierzać. Znajduje to wyraz w ich wypaczonym poczuciu dobra i zła. Każdego dnia spotykamy ludzi, którzy idą przez życie, w ogóle nie myśląc o Bogu. Z całą pewnością nie oddają Mu czci ani nie składają dziękczynienia. Osoby te tym samym odcinają się od prawdziwego źródła prawdy.

Przez minione 80 lat znacząco zmniejszył się stan posiadania wspólnoty tatarsko-muzułmańskiej, zarówno ludzki, kulturalny i społeczny. Odeszli ludzie, ginie powoli tradycja. Znika duch wspólnoty - rozproszony, zapomniany, niechciany. Została jednak garstka ludzi, którzy próbują ożywić na wół umarłe, przypomnieć zapomniane, dodać nowego blasku przygasłej tradycji. Celem tych działań jest niedopuszczenie do zamierania, atrofii, uśpienia, końca historii tatarskiej wspólnoty w Polsce na skutek czynników historycznych i cywilizacyjnych. A może jest to początek jeszcze innego nieznanego procesu społecznego? A może to tylko zakręt a nie koniec historii? Wielki poeta Tatarów nadwołżańskich - Gabdułła Tukaj - pisał swego czasu „No, jeżeli ona /nacja tatarska - red./ umarła, to należy wskrzesić nieboszczkę, szeleszcząc u jej wezglowia naszymi gazetami - zwiłkami papieru. A jeśli już tak, to czy nasze publikacje nie przypominają modlitwy JA SIN czytanej nad umarłym?”. Przy okazji jubileuszu czas najwyższy zastanowić się nad tym jaka będzie nasza przyszłość, czy właściwie odwzajemniamy się naszym dziadom i prapradziom, którym jesteśmy wdzięczni za przekazaną religię i tradycję? Czy nam, jak już będziemy dziadami, prapradziadami nasze potomstwo będzie umiało i miało za co dziękować?

Te słowa zastanawiające i dramatyczne skłaniają do jubileuszowej refleksji nad sobą, swoją rodziną, naszą społecznością i jej przyszłością. Co czynić, aby było lepiej? Czas na zmiany, czas budować, czas wychowywać swe potomstwo wedle wartości islamu. Nie wolno odkładać sprawy na później bądź szukać pretekstów aby nic nie robić. Niech Allah Wszechmogący wspiera nasze chwalebne poczynania i da nam siłę przetrwania.

Redakcja

Imam Aleksander Chalecki

Halina Szahidewicz

20 marca 2006 roku w wieku 91 lat zmarł Aleksander Chalecki, długoletni imam Muzułmańskiej Gminy Wyznaniowej w Białymstoku, Warszawie oraz przez wiele lat na całą Polskę.

Aleksander Chalecki, syn Emilii i Jakuba, urodził się 15 marca 1915 roku w Krugło na białostockim w posiadłości, którą Jego pradziadek - dowódca pułku w stopniu pułkownika - otrzymał za zasługi w obronie Rzeczypospolitej. W sierpniu 1915 roku rodzina Chaleckich z czterema córkami i pięcioletnim Aleksandrem emigrowała do Kazania. Tam urodziło się Jego dwóch braci. To był bardzo trudny okres rewolucji w Rosji - głód, rozboje, epidemia tyfusu. W wyniku choroby zmarła siostra i dwóch braci, a ojciec po wylewie został inwalidą. W 1921 roku rodzina Chaleckich powróciła do Polski. Gospodarstwo w Krugło było zajęte i zrujnowane. Zamieszkali w Tryplach. Umiera ojciec. W 1929 roku Aleksander Chalecki ukończył szkołę podstawową. W 1933 roku z matką i rodzeństwem przeprowadzają się do Kruszynian na gospodarstwo po babci, gdzie organizowano życie od podstaw. W październiku 1938 roku ożenił się z Heleną Popławską. 15 listopada 1938 roku powołany został do odbycia czynnej służby wojskowej w 13 Pułku Ułanów Wileńskich w Nowowilejce. Jako bardzo sprawny i zdyscyplinowany żołnierz skierowany został do szkoły podoficerskiej, którą ukończył ze stopniem kaprała. Aleksander Chalecki był ułanem I szwadronu tatarskiego w 13 Pułku Ułanów Wileńskich i po wybuchu II wojny światowej uczestniczył w kampanii wrześniowej. 6 października 1939 roku w ciężkiej bitwie trafia do niewoli niemieckiej. 20 kwietnia 1942 roku wraz z Alim Mucharskim uciekają z obozu jenieckiego i 10 maja 1942 roku docierają do Kruszynian - do rodzin, które przechowują ich do zakończenia wojny.

W 1945 roku wraz z rodziną zamieszkał w Białymstoku. Pracował w Spółdzielni Społem, następnie aż do emerytury w Fabryce Przyrządów i Uchwytyłów w Białymstoku. W tym czasie dokształcał się, uzyskiwał wyższe kwalifikacje i zajmował odpowiedzialne stanowiska. Za pracę zawodową otrzymał wysokie odznaczenia zakładowe i państwowe.

Cały czas pracował społecznie na rzecz wspólnoty tatarsko-muzułmańskiej. W latach 1946-1960 był muezinem w Muzułmańskiej Gminie Wyznaniowej w Białymstoku i członkiem Najwyższego Kolegium Muzułmańskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej. Od 1960 do 1980 roku był muezinem i członkiem Komisji Rewizyjnej w Muzułmańskiej Gminie Wyznaniowej w Białymstoku. 13 lipca 1980 roku powołany został na Imama w Muzułmańskiej Gminie Wyznaniowej w Białymstoku. 23 marca 1981 roku dzięki staraniom jego oraz pana Adama Miśkiewicza społeczność tatarsko-muzułmańska otrzymała do dyspozycji dom przy ulicy Grzybowej 42. Do ostatniej chwili opiekował się nim, wyposażał w sprzęt, organizował życie religijne, prowadził systematycznie modlitwy

Imam Aleksander Chalecki
(15 marca 1915 - 20 marca 2006)

piątkowe, bajramowe, tarawichowe i okolicznościowe. W okresie ponad sześćdziesięciu lat swojej służby dla dobra wspólnoty uczestniczył we wszystkich posługach religijnych: azanach, ślubach, pogrzebach. W razie potrzeby docierał do najdalszych zakątków kraju, a nawet zagranicę. Niósł pociechę żołnierzom w jednostkach wojskowych i chorym w szpitalach. Dużo czasu poświęcał dzieciom i młodzieży.

Organizował akcje charytatywne i prowadził działalność humanitarną. Od 1993 do 1997 roku opiekował się uchodźcami z Bośni i Hercegowiny, pomagał Czeczeńcom, inicjował zbiórki środków finansowych i rzeczowych dla powodzian, ofiar klęsk żywiołowych. Wspierał duchowo i finansowo ubogich. Zawsze był tam, gdzie Go potrzebowano.

Godnie reprezentował Tatarów-muzułmanów i Polskę na spotkaniach i konferencjach międzynarodowych, uroczystościach państwowych, spotkaniach ekumenicznych, np. z Papieżem Janem Pawłem II, Wielkim Muftim Libanu, królem Maroka. Był członkiem Rady Imamów przy Najwyższym Kolegium Muzułmańskiego Związku Religijnego w RP i współzałożycielem Rady Wspólnej Katolików i Muzułmanów.

Aleksander Chalecki był wzorowym mężem, ojcem, dziadkiem, przyjacielem muzułmaninem, przywódcą duchowym i religijnym, godnym obywatelem Polski - od ponad 600 lat Ojczyzny Tatarów.

Tatarzy-Muzułmanie na ziemiach Rzeczypospolitej wystawa w Muzeum Historycznym w Białymstoku

Maria Aleksandrowicz-Bukin

24 marca 2006 roku w Muzeum Historycznym w Białymstoku odbyło się uroczyste otwarcie wystawy z okazji obchodów 80-lecia Muzułmańskiego Związku Religijnego pod hasłem „Tatarzy-Muzułmanie na Ziemiach Rzeczypospolitej”. Jak wiemy historia Tatarów polskich ściśle związana jest z historią Polski. Od początku osadnictwa - czyli od ponad 600 lat - Tatarzy mieszkający na terenie Rzeczypospolitej zawsze byli gotowi do walki o niepodległość Ojczyzny, a w czasach pokoju wiernie służyli i służą nadal, dbając o dobre jej imię, rozwój i sławę. Ich losy spletały się z dziejami tej ziemi i wciąż trwa spójny związek pomiędzy Tatarami Polskimi a Rzeczypospolitą.

80 lat temu podczas Nadzwyczajnego Kongresu Muzułmańskiego II Rzeczypospolitej odbywającego się w dniach 28 - 29 grudnia 1925 roku w Wilnie Tatarzy powołali do życia Muzułmański Związek Religijny (odsylam do nr 1). Okres międzywojenny w dziejach Tatarów odznacza się rozwojem działalności religijnej i kulturalnej. Obok Muzułmańskiego Związku Religijnego powołano do życia również Związek Kulturalno-Oświatowy Tatarów Rzeczypospolitej Polskiej. II wojna światowa mocno zmieniła sytuację muzułmanów w Polsce. Większość wielowiekowych osad tatarskich pozostało poza granicami Rzeczypospolitej. Wielu Tatarów przeniosło się na tzw. ziemie zachodnie. W roku 1947 reaktywowano Muzułmański Związek Religijny.

Mimo iż Tatarzy muzułmanie żyją w Polsce od ponad 600 lat wiedza o tej grupie jest ogólnie mało znana. Dlatego też organizacja wystawy była ze wszech miar trafną decyzją. Świadczy o tym olbrzymie zainteresowanie osób spoza środowiska muzułmańskiego. Należałoby rozważyć czy taka wystawa nie powinna odwiedzić inne większe miasta w Polsce.

Podczas otwarcia wystawy wszystkie sale Muzeum Historycznego w Białymstoku wypełnione były gośćmi

Wystawa pokazuje ponad 600 letnie osadnictwo Tatarów na ziemiach Rzeczypospolitej oraz ich religię - islam. Ekspozycje pochodzą ze zbiorów Podlaskiego Muzeum Historycznego w Białymstoku jak również wypożyczonych przez niektóre rodziny tatarskie. Są tam fotografie, dokumenty, przedmioty, które dokumentują historię, obrzędowość, ważne wydarzenia z różnych okresów tych rodzin. Wystawa nie tylko dokumentuje historię naszej społeczności ale jednocześnie obrazuje dzieje kraju.

Ekspozycja zawarta jest w trzech salach i na holu pierwszego piętra Muzeum Historycznego w

Białymstoku. W pierwszej sali znajdują się dokumenty w postaci protokołów z I Wszepolskiego Zjazdu Delegatów ludności muzułmańskiej w Wilnie z 1925 roku i fotografie dotyczące rozmieszczenia gmin muzułmańskich w II Rzeczypospolitej oraz sylwetki założycieli Muzułmańskiego Związku Religijnego na czele z Muftim Rzeczypospolitej dr Jakubem Szykiewiczem. Ważnym elementem wystawy są zbiory militariów związane z Pułkiem Ułanów Tatarskich. Następna sala zawiera ciekawe fragmenty ze zbiorów rodzin tatarskich. Niezwykle cenną ekspozycję przedstawiały rody: Aleksandrowiczów, Jabłońskich, Jakubowskich, Półtorzyckich, Szahidewiczów i Zabłockich. Należą do nich oryginalne i niepublikowane do tej pory dokumenty, listy, pocztówki, fotografie, a także przedmioty codziennego użytku. W następnej sali znajdujemy unikatowe zbiory piśmiennictwa tatarskiego: korany, chamiaty i daławary. Można tu też obejrzeć pokaz multimedialny dotyczący najstarszej Muzułmańskiej Gminy Wyznaniowej w Kruszynianach.

W otwarcu wystawy wzięła udział duża liczba mieszkańców Białegostoku, których interesuje bogata historia Tatarów. Wśród licznie przybyłych gości byli przedstawiciele władz miasta, kościołów, organizacji współpracujących z MZR, prasy, radia, telewizji oraz licznej grupy Tatarów. Wystawę otworzył Dyrektor Muzeum w Białymstoku Andrzej Lechowski przy współudziale Muftiego Muzułmańskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej Tomasza Miśkiewicza.

Wszystkich chętnych zapraszamy do zwiedzania wystawy. Ze względu na duże zainteresowanie wystawą, kierownictwo Muzeum podjęło decyzję o przedłużeniu funkcjonowania ekspozycji do połowy września 2006 roku. Przypominamy adres Muzeum Historycznego w Białymstoku - Oddziału Muzeum Podlaskiego: Białystok, ul. Warszawska 37. Wystawa czynna jest codziennie oprócz świąt w godzinach 10-17.

Otwarcie wystawy. Stoją od lewej: Tomasz Miśkiewicz - Mufti Muzułmańskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej i Halina Szahidewicz - przewodnicząca Muzułmańskiej Gminy Wyznaniowej w Białymstoku. Stoją od prawej: Andrzej Lechowski - dyrektor Muzeum Podlaskiego w Białymstoku i Lucyna Lesisz - kustosz i kierownik Muzeum Historycznego w Białymstoku - Oddziału Muzeum Podlaskiego

Obchody 80 lecia Muzułmańskiego Związku Religijnego w RP w poszczególnych gminach

W imię Allacha Miłosiernego, Litościwego

Chwała Allachowi, Panu Świątów, Miłosiernemu, Litościwemu, Królowi Dnia Sądu. Oto Ciebie czcimy i Ciebie prosimy o pomoc. Prowadź nas drogą prostą, drogą tych których obdarzyłeś łaską Twoją, nie zaś tych, na których jesteś zagniewany i nie tych, którzy błądzą.

/Sura al-Fatiha/

Szanowni Przewodniczący Muzułmańskich Gmin Wyznaniowych Białymstoku, Bohonikach, Kruszynianach, Warszawy

Decyzją Komitetu Obchodów 80 lecia Muzułmańskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej rozpoczęto wydawanie

biuletynu informacyjnego o przygotowaniach i organizacji jubileuszu Związku w 2006 roku.

Każdego miesiąca dokonywane będzie krótkie podsumowanie przebiegu przygotowań i obchodów Jubileuszu. Cel jaki przeświecał Komitetowi Obchodów było jak najszersze dotarcie do społeczności muzułmańskiej przybliżając jej planowane i podejmowane działania Komitetu, pr ze bi eg wy da rz eń ja k ró wn ie ż pr ac e poszczególnych Zarządów Gmin w tym zakresie.

W związku z bardzo szerokim frontem działań postanowiono iż Zarządy Gmin co miesiąc będą zamieszczać skróconą informację o podejmowanych inicjatywach związanych z rocznicą. Prezydium Komitetu postanowiło zobowiązać Przewodniczących gmin do dostarczania

informacji za miniony miesiąc w terminie do 5 każdego następnego miesiąca, i tak za miesiąc marzec do 5 kwietnia 2006 roku, itp.

W przypadku nie dostarczenia informacji w biuletynie zostanie niezadrukowana powierzenia przypadająca danej gminie. Chcielibyśmy aby Zarządy Gmin wykorzystały możliwość zaprezentowania swojej działalności, a tym samym nasze społeczeństwo dowie się co dzieje się w poszczególnych naszych gminach.

Niech Allah Wszechmogący obdarzy nas Swoim miłosierdziem.

Z wyrazami szacunku

W imieniu Prezydium Komitetu Obchodów
Sekretarz Komitetu Józef Konopacki

Muzułmańska Gmina Wyznaniowa w Bohonikach

W ramach obchodów 80 lecia Muzułmańskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 4 czerwca 2006 roku w Bohonikach odbędzie się uroczystości zaplanowane przez Komitet Obchodów Jubileuszu. O godzinie 10:00 przed meczetem w Bohonikach po powitaniu gości przedstawiony zostanie rys historyczny na temat osadnictwa w Bohonikach oraz historii meczetu. W kolejnym punkcie obchodów przewidziana jest modlitwa na mizarze w Bohonikach oraz zwiedzanie go. W Domu Parafialnym otwarta zostanie wystawa zdjęć przedstawiających historię gminy i meczetu w Bohonikach. W trakcie wystawy przewidziana jest dyskusja na temat „Bohoniki wczoraj i dziś”. Zakończeniem pobytu gości będzie wspólny obiad przygotowany przez muzułmanki gminy Bohoniki. W związku z planowanymi uroczystościami Zarząd

Muzułmańskiej Gminy Wyznaniowej Bohoniki zwraca się z następującym apelem do wszystkich muzułmanów:

Zarząd Muzułmańskiej Gminy Wyznaniowej Bohoniki uprzejmie prosi o wniesienie jednorazowej wpłaty, w kwocie nie niższej niż 50,00 zł, na zakup wyposażenia do Meczetu w Bohonikach oraz na dokończenie inwestycji związanej z rozbudową Domu Parafialnego w Bohonikach. Będziemy bardzo, bardzo wdzięczni za wpłaty wyższych kwot.

Zebrań pieniądze umożliwią zainstalowanie alarmu przeciwpożarowego w Meczecie w Bohonikach, zakup nowych dywanów do Meczetu, jak również pozwolą na dokończenie rozbudowy Domu Parafialnego w Bohonikach.

Będziemy wdzięczni za dokonanie wpłat w terminie do dnia 30.04.2006 roku z uwagi na rozpoczęcie sezonu budowlanego.

Wpłaty przyjmują:

1. Dżeneta Mickiewicz - Skarbnik Gminy, Sokółka,
  2. Eugenia Radkiewicz - Bohoniki,
  3. Mira Miśkiewicz - Dąbrowa Białostocka,
  4. Ewa Sulkiewicz - Suchowola,
- lub proszę dokonać przelewem bankowym na załączonym przekazie. Nasze konto:
BS Sokółka 98 8093 0000 0000 1326 2000 0010.

Z wyrazami szacunku,

Mirosława Korycka - Przewodnicząca Zarządu Gminy

Dżeneta Mickiewicz - Skarbnik MGW Bohoniki.

Muzułmańska Gmina Wyznaniowa w Kruszynianach

Zarząd Gminy Muzułmańskiej w Kruszynianach w składzie:
Janusz Aleksandrowicz - Przewodniczący
Bronisław Talkowski - Zastępca Przewodniczącego
Artur Konopacki - Zastępca Przewodniczącego
Adam Popławski - Skarbnik
Dżeneta Bogdanowicz - Sekretarz
odbyli spotkanie zapoznawcze z Wójtem Krynek

Bogusławem Pańskiukiem i Nadleśniczym Nadleśnictwa Kryunki Waldemarem Sieradzkim. Było to pierwsze spotkanie nowo ukonstytuowanego zarządu odrodzonej gminy Kruszyniany z władzami gminy oraz nadleśnictwem, na którego obszarze działa Gmina Wyznaniowa Kruszyniany. Głównym celem tych spotkań była prezentacja zarządu Gminy Wyznaniowej Kruszyniany, nawiązanie przyjaznych

stosunków i zapoczątkowanie współpracy. Efektem spotkań było umówienie spotkań roboczych dotyczących przygotowania obchodów 80 lecia Muzułmańskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej na terenie Gminy Kryunki, które odbędą się 12 kwietnia 2006 roku.

Muzułmańska Gmina Wyznaniowa w Białymstoku

Zarząd Muzułmańskiej Gminy Wyznaniowej w Białymstoku bardzo serdecznie dziękuje wszystkim tym, którzy zaangażowali się i pomagali przy organizacji i otwarciu wystawy w Muzeum Historycznym w Białymstoku w dniu 24 marca 2006 roku. Szczególne podziękowania kierujemy do Pani Lucyny Lesisz - kustosa i kierownika Muzeum Historycznego w Białymstoku - Oddziału Muzeum

Podlaskiego za pomysł, ciężką pracę i serce, które włożyła w przygotowanie wystawy. Serdeczne podziękowania składamy wszystkim tatarskim rodzinom, które udostępniły fotografie, dokumenty i pamiątki rodzinne co pozwoliło stworzyć wspaniałą całość. Dziękujemy Bogdanowicz, Arturowi Konopackiemu, Aleksandrovi Miśkiewiczowi, Marii Aleksandrowicz-Bukin, Marianowi i Adamowi

Murman oraz Halinie Szahidewicz dziękujemy za bezpośredni wkład pracy w przygotowaniu wystawy, zaś Panu Dyrektorowi Muzeum Podlaskiego Andrzejowi Lechowickiemu oraz Muftemu Tomaszowi Mickiewiczowi za życzliwe uwagi i czuwanie nad całością.

Zarząd MGW w Białymstoku

Muzułmańska Gmina Wyznaniowa w Gdańsku

Zebrań Ogólne Członków Muzułmańskiej Gminy Wyznaniowej w Gdańsku dokonało podsumowania czteroletniej kadencji Zarządu i wybrało nowe władze. Imamem Muzułmańskiej Gminy Wyznaniowej w Gdańsku został Pan Hani

Hraish, Przewodniczącą zarządu ponownie wybrano Panią Marię Tamarę Szabanowicz, Wiceprzewodniczącym został wybrany Pan Maciej Jakubowski, sekretarzem Pani Idalia Milkamanowicz, zaś gospodarzem meczetu Pan

Omar Asanowicz.

Nowo wybranym władzom gratulujemy i życzymy wszelkiej pomyślności.

Redakcja

Abraham /PzN/ praojciec Proroków

Hadzi Jusuf

Kazał więc przyprowadzić Abrahama /PzN/, aby przeprowadzić z nim debatę i udowodnić ludziom iż on jest bogiem. Spytał Abrahama /PzN/: „Co potrafi twój bóg czego ja nie potrafię?” /Kur`an 2:258/. Na to Abraham /PzN/ odpowiedział: „Moim Panem /Bogiem/ jest ten, który daje życie i sprowadza śmierć” /Kur`an 2:258/. Na to Nemrod odpowiedział: „Ja daję życie i sprowadzam śmierć, mogę każdego skazać na śmierć i mogę także ulaskawić osobę skazaną na śmierć w ten sposób ocalić jej życie.” /Kur`an 2:258/. Abraham /PzN/ na to odpowiedział: „Oto Bóg przywodzi słońce ze wschodu, więc ty przywiedź je z zachodu” /Kur`an 2:258/. Na taki argument król nie miał żadnej odpowiedzi. Został ośmieszony przed własnymi podwładnymi. Abraham wyszedł zwycięsko z kolejnej próby i powrócił do nawoływania ludzi do prawdy. Wśród wszytkich ludzi, których Abraham /PzN/ nawoływał do prawdy znalazła się kobieta Sara oraz mężczyzna Lot, którzy uwierzyli w prawdziwego Boga. Widząc iż nikt inny go nie usłucha postanowił wyemigrować i przekazać swoją misję ludziom z innych krain. Przed emigracją powiedział do swego ludu:

„Zaprawdę, my nie mamy nic z wami

i z tym, co wy czcicie oprócz Boga!

Wyrzekamy się was!

Pojawiła się między nami i wami

wrogość i zawiść na zawsze,

chyba że uwierzycie w Boga Jedynego!”

/Kur`an 60:4/

Do ojca zaś powiedział:

„Z pewnością będę prosił o przebaczenie dla ciebie, choć nie mam władzy niczego uczynić dla ciebie u Boga”

/Kur`an 60:4/

Pozostawili swój kraj, przemierzali Syrię i Palestynę nawołując ludzi do drogi Boga, pomagali biednym i słabym. Po pewnym czasie Abraham /PzN/ poślubił Sarę. Przez długi okres czasu nie mieli dzieci. Wyprowadzili się do Egiptu. Z wiekiem szanse na potomstwo malało. Sara miała służącą Hagar. Sara postanowiła dać ją za żonę Abrahamowi /PzN/, prosząc Boga aby pobłogosławił ich dziećmi. W taki to sposób narodził się Ismail, pierwszy syn Abrahama /PzN/.

Abraham /PzN/ żył służąc i czcąc Stwórcę, chwalać Jego imię i dziękując Mu. Odległości, jakie Abraham /PzN/ pokonał nie są nam znane, zawsze jednak „podróżował” ku Bogu czy to pozostając w domu czy będąc w podróży. Wiedział, że jego dni na Ziemi są policzone, czeka go śmierć, a potem zmartwychwstanie. Myśl o życiu po śmierci przepelniała go spokojem, pragnął ujrzeć dzieło Wszchemogącego Stworzyciela i Dzień Sądu, zanim to nastąpi.

I oto powiedział Abraham:

„Panie mój!

Pokaż mi, jak ożywiasz zmarłych”

Powiedział:

„Czy ty nie wierzysz?”

On powiedział:

„Tak! Lecz niech się moje serce uspokoi.”

Powiedział:

„Weź więc cztery ptaki

i przyciśnij do siebie

potem połóż na każdej górze jakąś część z nich

i zawołaj je,

a one przylecą do ciebie pośpiesznie.

Wiedz, że Bóg jest potężny, mądry!” /Kur`an 2:260/

Abraham /PzN/ uczynił to, co mu nakazał Allah. Zabił cztery ptaki i rozrzucił ich różne części na górach. Potem wezwał Allaha na co pióra zaczęły łączyć się w skrzydła i inne części zaczęły się odpowiednio łączyć w całość. Tak ptaki odzyskały swe życie. To zajście miało zaspokoić ciekawość Abrahama /PzN/ i ukazać moc Allaha Wszchemogącego.

Pewnego dnia Abraham /PzN/ po przebudzeniu, nakazał swej żonie Hagar, żeby przygotowała syna do drogi. Po kilku dniach przygotowani ruszyli w drogę. Wędrowali przez pola uprawne, pustynie, góry, aż w końcu dotarli do Półwyspu Arabskiego. Abraham /PzN/ skierował się do nieurodzajnej doliny, gdzie nie było owoców, drzew, pożywienia ani wody. Zostawił tam żonę i małego Ismaela, a sam udał się w podróż powrotną. Hagar pośpieszyła za nim pytając: „Dokąd idziesz Abrahamie, zostawiając nas w tej opuszczonej dolinie?” Powtarzała tak wiele razy lecz Abraham /PzN/ nie odpowiadał. W końcu zrozumiała, że tak Bóg mu nakazał i zapytała: Czy Allah tak Ci nakazał? Abraham /PzN/ odrzekł: Tak. Odwróciła się i powróciła do swego syna. Abraham /PzN/ szedł dalej, aż zniknął za górą, gdzie zaczął modlić się do Boga:

„Panie nasz!

Oto osiedliłem część mojego potomstwa

w dolinie nieurodzajnej,

obok Twego Domu.

Panie nasz!

Niech oni odprawiają modlitwę,

a Ty uczyni, aby serca ludzi skłoniły się ku nim,

I daj im owoców jako zaopatrzenie!

Być może, oni będą wdzięczni!” /Kur`an 14:37/

Dom Allaha, Ka'ba nie był jeszcze zbudowany. Ismail, który został z matką miał być później odpowiedzialny za jego budowę wraz z ojcem. To za sprawą mądrości Allaha cywilizacja miała się poszerzyć w tym regionie, to tu zostanie zbudowany Dom Allaha, w którego kierunku się zwracamy w modlitwie. Hagar wraz z Ismailem pozostali sami na pustyni, po dwóch dniach skończył się zapas wody i pożywienia. Sytuacja stała się krytyczna. Dziecko płakało z pragnienia. Hagar ruszyła szukać wody. Chodziła pośpiesznie aż doszła do góry As-Safa, ale na horyzoncie nie było widać żadnej studni. Zeszła ze wzgórza w dolinę w poszukiwaniu wody, potem poszła na wzgórze Al-Marwa ale i tu nic nie zobaczyła. Tak chodziła między wzgórzami siedem razy. Z tego względu pielgrzymi chodzą siedem razy między As-Safą a Al-Marwą dla przypomnienia czynu Hagar. Hagar wróciła do syna po poszukiwaniach wyczerpana i zdyszana, dziecko od płaczu i pragnienia zachrypło. W pewnym momencie mały Ismail nóżką uderzył w ziemię, z której trysnęła woda. Życie ich zostało uratowane. ródło to zwane „Zamzam” istnieje do dzisiejszego dnia w Mekce, gdzie co roku kilka milionów pielgrzymów pobiera z niego wodę. Woda, która wytrysnęła z „Zamzam” przyciągnęła wielu ludzi, którzy zaczęli się tu osiedlać. Zatrzymywały się karawany. Ismail dorastał. Wtedy Allah postanowił poddać próbie Abrahama /PzN/.

I on powiedział:

„Oto ja idę do mego Pana,

On mnie poprowadzi drogą prostą.

Panie Mój!

Obdarz mnie kimś sprawiedliwym!”

I obwieścił mi radosną wieść:

chłopca wspaniałomyślnego.

A kiedy ten doszedł już do wieku,

kiedy mógł razem z nim się trudzić,

on powiedział:

„Synu mój!

Oto widziałem siebie we śnie,

zabijającego ciebie na ofiarę.

Rozważ więc, co o tym myślisz?”

Powiedział:

„O mój ojcze!

Czyń, co ci nakazano!

Ty mnie znajdziesz cierpliwym,

jeśli tak zechce Bóg!”

A kiedy obaj poddali się całkowicie

i kiedy on rzucił go twarzą na ziemię,

zawołaliśmy go wielką ofiarą:

„Abrahamie!

Widzenie senne wzięłeś za prawdę.

W ten sposób nagradzamy czyniących dobro.

Zaprawdę, to jest doświadczenie oczywiste!”

I okupiliśmy go wielką ofiarą.

I uwieczniliśmy go wśród potomnych:

„Pokój Abrahamowi!”

W ten sposób nagradzamy tych,

którzy czynią dobro!

On jest, zaprawdę, wśród Naszych wiernych sług!

/Kur`an 37:99-111/

Analizując test jakiemu został poddany Abraham /PzN/ przez Allaha widzimy proroka, którego serce jest pełne miłości do Boga i tego, co On stworzył. Jego syn narodził się, kiedy był już stary, gdy stracił nadzieję na potomstwo. We śnie ujrzał siebie zabijającego swego pierworodnego i jedynego potomka. Miał wizję że zabija syna ale nie pytał o powód. Tak więc powiedział do syna:

„Synu mój!

Oto widziałem siebie we śnie,

zabijającego ciebie na ofiarę.

Rozważ więc, co o tym myślisz?” /Kur`an 73:102/

Powiedział to delikatnie i prosił by przemyślał, co o tym sądzi. Syn tak mu odpowiedział:

„O mój ojcze!

Czyń, co ci nakazano!

Ty mnie znajdziesz cierpliwym,

jeśli tak zechce Bóg!”

/Kur`an 73:102/

Abraham podniósł nóż, chcąc wypełnić nakaz Allaha tak, jak mówi Kur`an: „A kiedy obaj poddali się całkowicie i kiedy on rzucił go twarzą na ziemię: Kur`an /37:103/. Użyto wyrażenia „kiedy obaj się poddali”; jest to bowiem określenie prawdziwego islamu. Dopiero wówczas, gdy Abraham /PzN/ był gotowy wypełnić nakaz Allaha, On do niego przemówił. To był koniec testu. Ismail nie ofiarowany, w zamian zabity baran. Dla muzułmanów jest to święto przypominające prawdziwy islam i jego zasady, to jak Abraham /PzN/ i Ismail je wypełnili.

cdn

Cytaty zaczerpnięto z Koranu wydane przez PIW w 1986 roku w tłumaczeniu Józefa Bielawskiego

Biuletyn informacyjny obchodów 80 lecia Muzułmańskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej, Numer 3 (3), marzec 2006, nakład 200 egzemplarzy.

Biuletyn informacyjny obchodów 80 lecia Muzułmańskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej redaguje zespół: Maria Aleksandrowicz-Bukin, Raszdy Jabłoński, Józef Konopacki i Tomasz Miśkiewicz.

Adres redakcji: 15-052 Białystok, ul Grzybowa 42, www.mzr.pl, e-mail: mzr@mzr.pl